

سلینجر ناطور دشت جنون

جی دی سلینجر نویسنده‌ی معروف آمریکایی در بهمن ماه امسال در سن ۹۱ ساله گی درگذشت به سبب نوع زنده گی و رمان ها و داستان هایش مرگ سلینجر نیز حالی از حرف و حدیث نبود، حرف و حدیث هایی که هر روز گسترده تر می شود و با این حال ابهامات درباره زنده گی این نویسنده، همچنان باقی است.

مترجم: ایلیناز سهیلی

فقط تعداد کمی از نوشته‌هایش را به چاپ رساند سلینجر در جایی گفته بود که هر روز می‌نویسد، اما از او تنها ۴ کتاب و تعدادی داستان کوتاه به جا مانده است. «ناطور دشت» تنها رمان به چاپ رسیده از اوست. یکی از آشنایان سلینجر می‌گوید: «او حدود ۱۵ کتاب چاپ نشده دارد، که همه آن‌ها را در گاوصندوق منزلش محفوظ نگه داشته است». دخترش «مارگارت» در سال ۲۰۰۰ گفته بود که پدرش نوشته‌هایش را به خوبی جداسازی و پوشه بندی کرده: «بعضی از کارها علامت قرمز دارند یعنی چنانچه مردم و اثر نیمه تمام ماند به همان صورت چاپش کنید ... اما علامت آبی‌ها یعنی قبل از چاپ باید ویرایش شوند...»

"هولدن کالفیلد" امسال ۷۵ ساله می‌شود، اما همچنان محبوب نوجوان‌ها و جوان‌هاست

هر چند که رمان ناتور دشت در سال ۱۹۵۹ به چاپ رسید، اما سلینجر در خلق شخصیت اول داستان چنان مهارت و نبوغی

سلینجر به دنبال شهرت فراوانی که نخستین کتابش برای او به ارمغان آورد، به شهر کوچک "کورنیش" در همپشایر کوچ کرد، تا هر چه بیشتر از مردم دور بماند و تا زمان مرگ نیز در همان جا زنده‌گی کرد. کمی پس از نقل مکان به کورنیش، سلینجر تنها با چند روزنامه‌نگار آماتور محلی مصاحبه کرد، اما بر خلاف تصورش صاحب‌ها مثل توپ صدا کردند و جنجال زیادی در پی داشتند و این موضوع باعث شد تا سلینجر بیش از پیش در پشت کردن به مطبوعات مصمم شود. سلینجر، در یکی از معدود مصاحبه‌های خود در سال ۱۹۷۴ گفت: "تا وقتی آثارتان چاپ نشود، آرامش زیادی دارید انتشار آثارم مساویست با از دست دادن حریم شخصی‌ام. من نوشتن را دوست دارم. من عاشق نوشتن هستم، ولی تنها برای خودم و لذت شخصی‌ام می‌نویسم."

انزوای سلینجر، برای خیلی‌ها غیر قابل درک بود، اما "جان هاجمن" طنز پرداز جور دیگری به قضیه نگاه می‌کرد، او در پی انتشار خبر مرگ سلینجر گفت: «او فقط تصمیم گرفته که منزوی‌تر شود».

به خرج داد که پس از گذشت سال‌ها خواننده‌گان همچنان با آن هم ذات‌پنداری می‌کنند. بعد از مرگ سلینجر رمان ناتور دشت از بحث‌های داغ‌تویتر بود. جالب است بدانید شخصیت هولدن کالفیلد نخستین بار توسط سلینجر جوان، در داستانی در شماره ۲۱ دسامبر ۱۹۴۶ "نیویورکر" خلق شد. این شخصیت بعدها در رمان ناتور دشت ظاهر شد.

او عاشق یک دختر نوجوان شده بود

سلینجر در طول زنده‌گی خود با زنان مختلفی آشنا شد. آن‌ها اغلب از خودش جوان‌تر بودند. در ۱۹۴۵ سلینجر با یک زن فرانسوی به نام «سیلیویا» که پزشک بود ازدواج کرد. آن‌ها بعدها از هم جدا شدند در سال ۱۹۵۴ سلینجر ۳۵ ساله با «کلر داگلاس» دختر ۱۹ ساله منتقد هنری انگلیسی رابرت لنگتون داگلاس ازدواج کرد. حاصل این ازدواج ۲ فرزند بود، اما این زوج در سال ۱۹۶۷ زمانی که سلینجر به دنیای شخصی خود پناه برده بود، جدا شدند. اما جالب‌ترین رابطه عشقی سلینجر ارتباط او با «جویس مینارد» است. مینارد در سال ۱۹۵۳ به دنیا آمد و در دوره‌های نیه‌مپشایر بزرگ شد. مینارد بیشتر شهرت ادبی‌اش را مدیون زنده‌گی کوتاه‌اش با سلینجر است. وی در سال ۱۹۷۱ به دانشگاه «یل» راه یافت. در همین ایام مجموعه‌ای از نوشته‌هایش را برای مجله‌ی "نیویورک تایمز" فرستاد. نیویورک تایمز از نویسنده جوان خواست تا برایشان مقاله بنویسد و او هم اولین مقاله‌اش را تحت عنوان دختر هجده‌ساله‌ای که به زنده‌گی گذشته‌اش نگاه انداخته، در این مجله منتشر کرد که با واکنش‌های مثبت زیادی از جانب منتقدان رو به رو شد. در این میان سلینجر که آن وقت پنجاه و سه سالش بود، نیز برای مینارد نامه نوشت و از او را از تبلیغات رسانه‌ای برحذر داشت. سلینجر و مینارد حدود بیست و پنج نامه رد و بدل کردند، تا این که وی در تابستان سال اول دانشگاه به کورنیش رفت و هم‌خانه‌ی سلینجر شد. اما سلینجر پس از ۱۰ ماه به این رابطه نیز خاتمه داد. مینارد به انزوای خود خواسته‌ی سلینجر احترام گذاشت تا مدتی به کسی حرفی نزد تا آن که در سال ۱۹۷۳ خاطراتش را با سلینجر در کتابی به نام «نگاهی به گذشته» منتشر کرد.

جی دی کالیفرنیا!

سال گذشته جی دی سلینجر، از نویسنده و ناشر آمریکایی که قصد انتشار رمانی را بر اساس قهرمان کتاب ناتور دشت را داشت شکایت کرد. این کتاب توسط یک نویسنده آمریکایی به نام «جی دی کالیفرنیا» نوشته شده است و ۶۰ سال بعد، ادامه زنده‌گی هولدن کالفیلد، قهرمان ناتور دشت را روایت می‌کند. سلینجر در شکایت خود خواستار توقف انتشار کتاب شده بود.

اما کالیفرنیا نیز کوتاه نیامد و از یک دادگاه ایالتی در آمریکا خواست، تا مجوز چاپ ادامه کتاب ناتور دشت را برای او صادر کنند. وکلای کالیفرنیا معتقد بودند که او یک سارق ادبی نیست، بلکه او حداقل استفاده را از این داستان نموده تا بتواند تقدش بر این رمان را خلق کند و این استفاده ناگزیر هم بوده است. اما نهایتاً سلینجر با اقامه‌ی دعوی به دادگاه فدرال منهن، از این اقدام جلوگیری کرد.

جنگ جهانی دوم نیز خللی در کار سلینجر به وجود نیاورد
سلینجر، در دهه چهل میلادی در ارتش آمریکا خدمت می‌کرد و

مدتی نیز در خلال جنگ دوم جهانی در فرانسه به سر برد. هنگامی که جای کافی برای حمل مایحتاج زنده‌گی‌اش نداشت، تنها ماشین تایپش را همراه خود به فرانسه برد. وی در جریان جنگ جهانی دوم به عنوان گروه‌بان اول خدمت کرد و از سربازانی بود که از روز اول حمله بزرگ متفقین به خاک فرانسه در ساحل نرماندی مستقر شد. همراهان سلینجر از او به عنوان یک قهرمان یاد می‌کنند. در طول اولین ماه‌های اقامتش در پاریس، سلینجر تصمیم به نوشتن داستان گرفت و در همان جا "ارنست همینگوی" را ملاقات کرد. او هم چنین در یکی از خونین‌ترین بخش‌های جنگ در «هورتگن والدوم» حضور داشت و خون‌بارترین صحنه‌های جنگ را به چشم دید.

ممنوعیت چاپ «ناتور دشت»

هر چند که هم اکنون ناتور دشت، جزو کتاب‌های درسی اکثر مدارس و دانشگاه‌های آمریکا است، در دهه نود این کتاب در مناطقی از آمریکا، به عنوان کتاب نامناسب و غیر اخلاقی شمرده شده و حتی در فهرست کتاب‌های ممنوعه دهه ۱۹۹۰ که از سوی انجمن کتابخانه‌های آمریکا منتشر شد، قرار گرفت.

ناتور دشت از محبوب‌ترین و مشهورترین رمان‌های معاصر است که تا کنون هیچ نسخه سینمایی از آن ساخته نشده است. کارگردانی نظیر «الیاکازان» و «اسپیلبرگ» همواره خواستار ساختن فیلمی بر اساس محتوای رمان سلینجر بودند و هنر پیشه‌هایی نظیر مارلون براندو و لئوناردو دی کاپریو رویای بازی در نقش «هولدن» را در سر داشتند، ولی سلینجر دست رد به تمام این درخواست‌ها می‌زد

ناتور دشت الهام بخش یک تروریست

بد نیست بدانید «جان وارنوک هینکلی» که در سال ۱۹۸۱ قصد جان رونالد ریگان رئیس‌جمهور وقت آمریکا را کرده بود، از طرفداران کتاب ناتور دشت به حساب می‌آمد.

برداشت سینمایی از ناتور دشت

ناتور دشت از محبوب‌ترین و مشهورترین رمان‌های معاصر است که تا کنون هیچ نسخه سینمایی از آن ساخته نشده است. کارگردانی نظیر «الیاکازان» و «اسپیلبرگ» همواره خواستار ساختن فیلمی بر اساس محتوای رمان سلینجر بودند و هنر پیشه‌هایی نظیر مارلون براندو و لئوناردو دی کاپریو رویای بازی در نقش «هولدن» را در سر داشتند، ولی سلینجر دست رد به تمام این درخواست‌ها می‌زد. اما حالا با مرگ نویسنده ایده ساخت فیلم ناتور دشت قوت بیشتری پیدا کرده است، به شرطی که سلینجر برداشت سینمایی اثر پس از مرگش را ممنوع نکرده باشد.

